

СЛОГЪ; КАКТО: Ѡ-БИТАЮ, а не ѠВ-ИТАЮ (ВМѢСТО ѠВ-БИТАЮ), Ѡ-БЕТШАВАЮ а не Ѡ-БЕТШАВАЮ (ВМѢСТО ѠВ-БЕТШАВАЮ).

Едносласжни-те слова, макаръ стъ колко много бѣквы и да состоятъ, не треба да сѣ дѣлатъ въ приносѣване-то на бѣквы-те въ дрѣгій рѣдъ; на-прим. страсть смѣръть и проч.

§ 125.

За правописаніе-то на нѣкои отдѣльны слова.

1. Предлози-те кога сѣ находатъ предъ глаголы-те всегда сѣ пишатъ наедно съ ни-ми; както: ѠхождѸ, прійѸдѸ, предпринимѸю, ѸзавлѸю, и проч.

Но кога они сѣ предъ имена-та, тога отдѣлно сѣ пишатъ, ако сѣ поставены да покажатъ нѣкое отношеніе между два пред-мета; както: ХождѸ въ цѣрковь. ПревывѸю на полѣ. ТрепѸщѸ Ѡ страха и проч. Но ако предлогъ-а и име-то составляватъ едно слово, име существително, тога они наедно сѣ пишатъ; както: ѸзавлѸеніе, пришѸствіе, ѠшѸствіе, преѸвеличѸеніе и проч.

2. Нарѣчіе-тѣ не, кога е предъ глаго-ли-те и нарѣчія-та всегда сѣ пиши отдѣлно; както: не мѸгѸ, не знѸю, не здѸ, не всегдѸ.